

Nerium oleander (oleander pospolity)

rodzina Apocynaceae (Toinowate)

Pochodzi z basenu Morza Śródziemnego - Kraje Śródziemnomorskie, Portugalia, Iran. Jest to bardzo popularna roślina, znana i lubiana od ponad 2 tysięcy lat.

Krzew zimozielony lub niskie drzewko - do 4 m wysokości, o wzniesionych pędach dorastających do 2-3 m. Liście ułożone naprzemianlegle lub po 3 w okółku, są grube, skórzaste, połyskujące, całobrzegie, lancetowate, u nasady klinowate, o długości około 16 cm i szerokości 3 cm. Kwitnie przez okres całego lata - od czerwca (maja) do października. Kwiaty są pachnące, białe, różowe i czerwone (sporadycznie żółte) zebrane w baldachogrona. Kwiaty oleandra należą do bardzo ozdobnych, są dość duże (u form dzikich średnica ok. 3 cm, uprawowe mają kwiaty większe) o lejkowatej koronie z głęboko powycinanym pięciodzielnym brzegiem.

Jego występowanie w przyrodzie wiąże się z obecnością wilgoci - często rośnie wzdłuż brzegów strumieni, więc ważne jest regularne podlewanie, bryła korzeniowa nie powinna przeschnąć, skutkiem przeschnięcia jest zrzucanie kwiatów i liści. Nie jest mrozoodporny, więc w naszym klimacie możemy go uprawiać jedynie w pojemnikach, które od połowy IV do X wystawiamy na słoneczne i ciepłe stanowisko, na wolnym powietrzu, a zimą przechowujemy w pomieszczeniach. Brak światła powoduje, że tworzy mało liści i nie kwitnie. Bujne kwitnienie sprawia, że jego zapotrzebowanie na składniki pokarmowe jest bardzo wysokie, dlatego trzeba go regularnie nawozić w okresie wegetacji. Do pomieszczenia oleander powinien wrócić przed przymrozkami. Zimą przechowujemy go w chłodnych choć jasnych pomieszczeniach (najlepiej w temperaturze 2-8 °C), ograniczamy podlewanie - podlewamy dopiero, gdy ziemia lekko przeschnie. Oleander nie wymaga zbyt intensywnej pielęgnacji. Po kwitnieniu usuwa się kwiatostany - u odmian o pełnych kwiatach ich nie ścinamy, gdyż bardzo często znajdują się tam pąki kwiatowe na przyszły rok. Młode rośliny warto wiosną przyciąć, aby zmusić roślinę do rozkrzewienia. W prawdzie zabieg ten opóźnia kwitnienie, ale powoduje, że tworzy się sporo rozgałęzień i roślina później obficie kwitnie. U starszych roślin ograniczamy się

Nerium oleander (oleander pospolity)

rodzina Apocynaceae (Toinowate)

do wycinania pędów chorych i uszkodzonych. Przesadzamy je co 2-3 lata (młode), a u starych okazów jedynie wymieniamy górną warstwę ziemi w pojemniku. Stosujemy standardową ziemię kwiatową o odczynie 6,7-7,2. Oleandry rozmnażamy przez sadzonki.

Nerium oleander jest uprawiany jako roślina ozdobna - jest to pięknie i długo kwitnąca roślina, nadająca się na słoneczne tarasy. Często nadaje się im formę drzewka, a najbardziej popularne i dekoracyjne są odmiany pełnych kwiatów. Obecnie jest rzadziej uprawiany ze względu na swoje toksyczne właściwości. Jest rośliną leczniczą - surowcem zielarskim są liście - ale także silnie trującą. Liście zawierają glikozydy nasercowe, a objawem zatrucia jest zmiana rytmu serca i towarzyszące temu nudności, wymioty i biegunka, połączone z silnymi skurczami przewodu pokarmowego. Glikozydy oleandra mają własności kumulacyjne. Z surowca sporządzano kiedyś truciznę na szczury.